

Varför ser du mig inte?

Av: Stig-Arne Sköldbberg

Varför ser du mig inte,
hör du inte mitt förtvivalade rop?
Gå inte ifrån mig!
Lämna mig inte, du och jag, vi hör ju ihop!
Jag ropar ditt namn, men du fortsätter gå.
Vår kärlekssaga blev alltså inte mer än så.

Minns du när vi möttes?
Det var en ljummen sommarkväll,
Jag såg på dig i smyg.
Du var så vacker och verkade så speciell.
Vi såg på varann, och kärleken slog till.
Båda blev vi smittade av kärlekens bacill.

Åh, så fint vi hade det,
vi var som skapta för varann.
Så helt plötsligt en kväll
utan varning, du sa du mött en annan man.
Sedan gick du och lämnade allting kvar,
utan att nämna nån förklaring till försvar.

En dag möttes vi igen.
Jag såg i dina ögon att någonting har hänt.
Din blick var kall och stel
du var inte längre den kvinnan som jag känt.
Vi hälsade som artigast men bara lite kort
Sen såg jag dig försvinna runt hörnet längre bort.

Vårt möte kom så plötsligt
Jag kom mig inte för att fråga hur det var,
om du har det bra.
Sedan dess jag tänkt på dig i alla dessa dar
Trots allt så fanns en tid då vi älskade varann
Du tog min glädje med dig den dagen du försvann.